

บทความวิจัย

การพัฒนาแบบวัดการสื่อสารระหว่างผู้ปกครองและบุตรสาว เรื่องการละเว้นเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน

The Development of Parent-Daughter Sexual Abstinence Communication Scale

จรรยา เจริญสุข, Ph.D. (Janya Chareonsuk, Ph.D.)*

รุจา ภูไพบูลย์, D.N.S. (Rutja Phupaibul, D.N.S.)**

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์: เพื่อพัฒนาแบบวัดการสื่อสารระหว่างผู้ปกครองและบุตรสาว เรื่องการละเว้นเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน

รูปแบบการวิจัย: การพัฒนาเครื่องมือ

วิธีดำเนินการวิจัย: กลุ่มตัวอย่าง คือ วัยรุ่นหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน 261 คน ดำเนินการสร้างแบบวัดการสื่อสารระหว่างผู้ปกครองและบุตรสาวเรื่อง การละเว้นเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตามขั้นตอนดังนี้ 1) กำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการ จากการศึกษาแนวคิดและการสนทนากลุ่มกับวัยรุ่นหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน 9 คน 2) สร้างข้อคำถามตามคำนิยามเชิงปฏิบัติการที่ประกอบด้วย 3 มิติ จำนวน 25 ข้อ ลักษณะคำตอบเป็นแบบมาตราวัดประมาณค่า 5 ระดับ ตั้งแต่ เป็นประจำ (5 คะแนน) ถึง ไม่เคยเลย (1 คะแนน) 3) ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัด โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 คน ได้ค่าดัชนีความตรงเท่ากับ .95 โดยไม่มีข้อใดถูกตัดออก 4) ทดความเที่ยงโดยนำไปทดลองใช้กับวัยรุ่นหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน 30 คน ได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟ่าของครอนบาค เท่ากับ .94 และ 5) ตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง (Construct validity) โดยการวิเคราะห์ปัจจัย (Factor analysis) ของแบบวัดฯ ในนักเรียนหญิงจำนวน 261 คน

ผลการวิจัย: แบบวัดการสื่อสารระหว่างผู้ปกครองและบุตรสาวเรื่อง การละเว้นเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน มีองค์ประกอบหลัก 4 องค์ประกอบ รวม 24 ข้อ คือ 1) ผลเสียของการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ประกอบด้วยข้อคำถาม จำนวน 8 ข้อ สามารถอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 22.67. 2) การหลีกเลี่ยงโอกาสเสี่ยง / สถานการณ์ที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ ประกอบด้วยข้อคำถาม จำนวน 8 ข้อ สามารถอธิบาย

* ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

** ศาสตราจารย์ โรงเรียนพยาบาลรามาธิบดี คณะแพทยศาสตร์ รพ.รามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล